

TORNAI JÓZSEF

Holdfogyatkozás

TESTNEK FÖLTÁMADÁSÁT

*Vissza kellett mennem októberi lombok
füstszagú hegyek beszívtam a hűvös esti
levegőt azon a kis közön ahol annyiszor
siettem hozzád s hirtelen földobták magukat
az ige halai testnek föltámadását
és az örök életet amen most először szerettem
volna ha igaz amit a Hiszekegy mond
olyan gyönyörű a sugallat az újjászülető
testről egyetlen édes és romlandó
birtokunkról életemben először szerettem
volna ha úgy van ahogy a Hiszekegy hiszi
akkor mégis lenne remény mindegy mikor látni az
arcod odasimulni a válladhoz mint azokon
a fényképeken melyeket otfelejtettem
elárvult asztalodon ezért szálltam újra
buszra ezért újra az ismerős utca újra a házad
előtt ahol sokszor búcsúztunk utoljára
utolsó csókkal ott voltam a betonkapu alatt
és remegni kezdtem és nagyon hálás
voltam neked másodszor is látva hosszú sorban
a ciprusokat a bejárathoz vezető széles-fehér
betonjárdát rózsá-ágyásaid fantomát*

ÉS BESZAKADT A TÁJ

*Mi volt a te életed ha meggondolom
lepke-test lepke-tánca tavaszi kék napon*

*szépség asszonyiság arany nap-mérlegen
hosszú kívánczóságok helyett szertelen szerelem*

*a fiad meg a lányod már úgy lett a tied
ahogy a virágokat teremtik az istenek*

*két gyerek hajnala és divat-láz tanulás
így futott minden év azt hitted csúcson állsz*

*érezted magad körül csábítások ruhák csodáit
röptetett könnyű ég s lebuktál a pohárig*

*több mint tíz szörnyű vak-idő nem kérdezhetem
hányszor vesztedél s vettél erőt az ellenségeden*

*hozták a kromoszómák erről te nem tehetsz
apádról s még messzibbről maradt rád a kereszt*

*hogy imádtál táncolni nevetni istenig
ha ez a kép rám-ébred hallom a csókjaid*

*a hajó korlátjánál az volt az utazás
szemérméd úgy húzott magához parázs-*

*ló pont a tömött sötétben számkivetett
követi így az örök égi rejtjeleket*

*s te maradtál a magadé a gyógyulásod is
hallgatagabbra zárt azt hittem kinyit*

*zenét hallgattunk esti fák közt Beethoven panaszát
vérünk őszalmaivá lényegítve át*

*már emelkedtél egymás után vetted semmibe a
nehézkedés törvényeit láttam a csoda*

*közeledik s új napfény-mérlegen
áll magasra szépség asszonyiság szerelem*

*és akkor beszakadt a táj nem soha sehol
levethetetlen fájdalom névtelen ár igen az sodor*